

[Wilhelm]

en kontantvurdering, der ligger 35-40 pct. lavere.

Ivar Hansen (V):

Ejendomsbeskatningen er efter vores opfattelse en urimelig beskatning. Især virker den i mange tilfælde urimeligt over for erhvervslivet, fordi den har den egenskab, at det er en skatteform og dermed en fast omkostning, der skal betales, uanset om der er en indtjening eller ej. Der er ingen grund til at være forundret over, at venstre, socialdemokratiet og de radikale ser forskelligt på det. Det er jo historisk betinget, at vi har forskellige opfattelser af den sag. Men netop det forhold, at det er en skat, der skal betales, uanset om der er en indtægt bag, gør jo også, at denne skatteform er så uendelig urimelig og fejlagtig netop i den situation, vi har nu, hvor indtjeningen i den grad svigter i erhvervslivet i almindelighed og i landbruget i særdeleshed, som tilfældet er. Det er naturligvis ikke forbigået min opmærksomhed, at man i bemærkningerne har skrevet, at den ejendomsvurdering, vi har nu, og den forskellige stigning i ejendoms-kategorierne bevirker, at uændret provenu vil betyde en mindre skat til f.eks. landbruget fra 1981 til 1982 på ca. 160 mill. kr., selvfølgelig ikke. Jeg vil gerne sige til fru Aase Olesen, at det vil jeg da gerne deltage i glæden over.

Det, jeg vel nok skældte lidt ud over i mit første indlæg, var holdningen bag, hvor jeg siger: vel, man kan så tage til indtægt fra forligspartiernes side, at der for øjeblikket er udsigt til en meget svag udvikling eller en meget lav vækstrate i vurderingerne af erhvervsejendomme. Det giver en anden fordeling af ejendomsskatte, og det kan man så stå frem og glæde sig over. Men holdningen bag dette lovforslag, hvor man siger: uændret provenu, alt andet lige, i forhold til det lovforslag, vi om få minutter skal behandle, hvor man direkte siger nedsættelse af grundbeskatningen for fredede bygninger og for rækkehuse, der tilhører almennyttige boligselskaber og andelsboligselskaber, var det, jeg gjorde opmærksom på i mit første indlæg. Der er ligesom ikke en rimelig vægtfordeling i holdningen til den problemstilling her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vædtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Ejendomsskattelempelse for fredede ejendomme og forretningsejendomme samt for parcel- og rækkehusejendomme m. v., der tilhører almennyttige boligselskaber og andelsboligselskaber).

(Lovforslag nr. L 206. Fremsat 29/4 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Egon Jensen (S):

Til trøst også for tilhørerne er dette det sidste lovforslag. Da det også er et positivt lovforslag, kan der jo nok komme en længere debat om det, vil jeg tro.

Det går ud på, at man fritager fredede ejendomme for beskatning, hvis der er lyst en særlig deklaration om bevaringsværdighed, og det hilser vi med tilfredshed. Det ligger meget i forlængelse af skatteministerens forslag om, at man på formueskatteområdet også hjælper de fredede bygninger.

Dernæst går lovforslaget ud på at forsøge at ligestille en ejerbolig og lejerbolig, hvor det drejer sig om parcel- og rækkehuse inden for almennyttigt og socialt boligbyggeri samt andelsboliger, hvor man i de næste 3 år reducerer grundskyldpromillen. For disse ejendomme, der jo er beskattet, som om de var ejerboliger, reducerer man med 45 pct. det første år, de følgende to år med 30 og 15 pct., og når vi er nået dertil, hvor ejendoms-skatteerne ikke mere kan fradrages, er der

[Egon Jensen]

heller ingen grund til, at man giver reduktion for disse lejerboliger.

Endelig foreslår indenrigsministeren, at dækningsafgiften bliver nedsat på den måde, at man ikke svarer dækningsafgift af de første 50.000 kr.; det er igen et udtryk for, at man søger at hjælpe erhvervene, og jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Ivar Hansen (V):

Her møder vi et af de lovforslag, hvor man har stykket forskellige ting sammen, og som tydeligt bærer præg af, at der er tale om et stykke politisk kludetæppearbejde, eller hvad man nu skal sige, som et resultat af, at mange har virket sammen, og man er så blevet enige om at sætte ret forskellige ting sammen i dette lovforslag.

Der er ting i det, vi kan være enige i, og der er også ting i det, som vi ikke kan tilslutte os, jfr. de bemærkninger, vi gjorde, da lovforslag nr. L 139, lovforslaget om vurdering af landets faste ejendomme, for et par måneder siden var til behandling her i salen. Det udgør jo et af elementerne heri, hvad angår bestemmelserne om lempelse af grundskyld for parcel- og rækkehuse, der tilhører almennyttige boligselskaber. Det kan vi ikke tilslutte os. Det er jo det lovforslag, der ikke var flertal for i folketinget, men som nu dukker op igen som et element sammen med noget andet, og dermed får regeringen sig så handlet igennem til en slags støtte til de sociale boligselskaber på 38 mill. kr.

Ministeren skriver, at forholdet er det, at disse parcel- og rækkehuse vurderes efter samme regler som andre parcelhuse, og så kunne jeg spørge: ja, hvordan ellers? Men det finder ministeren altså ikke rimeligt.

Der er i øvrigt en ting i den forbindelse, jeg godt vil spørge ministeren om, idet der står i lovforslagets stk. 2, at i de næste 3 år, 1982, 1983 og 1984, skal grundskylden for disse ejendomme udskrives med henholdsvis 55, 70 og 85 pct. af den promise, hvormed grundskyld pålignes de øvrige ejendomme i kommunen. Og så spørger jeg: er det meningen, at vurderingsgrundlaget for disse ejendomstyper skal ændres? Jeg spørger, for når man umiddelbart ser på dette forhold, kunne man få det indtryk, at man ville have, i hvert fald efter ministerens opfattelse, den samme

urimelighed til stede, når der er gået disse tre år.

Vi er enige, som vi allerede har givet udtryk for ved behandlingen af det tidligere lovforslag, og vi kan gå ind for den lempelse af grundskylden for fredede bygninger, som er et andet af elementerne i lovforslaget. Venstre har jo også fremsat et omfattende lovforslag om en erhvervsdynamisk skattepolitik i folketinget i denne samling, som jeg også tidligere har nævnt, hvori netop en ophævelse af dækningsafgiften var et af elementerne. Her er der tale om en mindre lempelse af dækningsafgiften for erhvervs virksomheder, og jeg vil gerne sige, at det er efter vores opfattelse et lille skridt i den rigtige retning, som vi kan tiltræde.

Hagen Hagensen (KF):

Forslaget her omfatter tre led. Det første angår fredede ejendomme, og herom gælder det, at det konservative folkeparti er enige i at lempe, respektive fritage, fredede ejendomme for grundskyld, men peger på, som både Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner har gjort det, at det bør være en statsopgave. I enkelte kommuner og ikke mindst i København findes langt flere fredede ejendomme end andre steder. Derfor er det ikke rimeligt, at disse kommuner skal bære tab ved fritagelsen. Det burde nok være en statsopgave, og det vil vi nærmere drøfte i udvalget.

Det andet led angår parcel- og rækkehuse på grunde, der er ejet af almennyttige boligselskaber og andelsboligforeninger, og den lempelse, der foreslås, siger vi klart nej til. Der er ingen grund til at give lempelser her, når de ikke gives andre tilsvarende ejendomme. Man kendte vilkårene og vidste, hvad man gjorde, da man byggede lav bebyggelse på disse grunde, og de må klart dele vilkår med andre tilsvarende ejendomme.

Hvad bliver følgen af en lempelse for de almennyttige boligselskabers ejendomme? Den bliver jo, at det manglende beløb, der skal ind i skatter, må overvælttes på andre tilsvarende ejendomme, der bare er ejet på anden måde, og disse rammes i forvejen af forslag om bortfald af fradrag for ejendoms-skatte – om dette nu kommer igennem. Det vil da være at føje spot til skade, hvis man

[Hagen Hagensen]

yderligere skulle skærpe beskatningen for disse ejendommers vedkommende.

Så er der den tredje del, og det er dækningsafgiften. Med hensyn til denne råder der jo megen tvivl om, hvorvidt den overhovedet bør være ved. Det er min personlige opfattelse, at kommunerne bør have adgang til at pålægge en dækningsafgift. Som de har det nu, kan de jo gøre det, som de vil. Det findes i hvert fald ikke umiddelbart rimeligt og forståeligt, at man som bundfradrag vil friholde 50.000 kr. Jeg kan meget vel se den støtte, man siger der ligger til erhvervslivet heri, men må på den anden side hævde over for dette, at det er jo det eneste, kommunen i mange tilfælde overhovedet får ud af at have erhvervsvirksomheder liggende i kommunen, ikke mindst efter at det i høj grad er blevet således, at erhvervsvirksomheder fra at være enkeltejet eller ejet af ansvarlige personer, hvoraf mange jo undertiden kan bo i samme kommune, går over til at være ejet af anpartsselskaber o. lign. Dette betyder, at der mistes et skatteprovenu for kommunen efter den fordeling af selskabsbeskatningen, der nu engang er.

Ud fra disse betragtninger vil vi i hvert fald overveje, om det er rimeligt at gøre det, der foreslås, eller om man kan finde en anden løsning på disse forhold.

Vi vil overveje tingene og efter udvalgsarbejdet vende tilbage til led 2 og 3, medens vi kan gå ind for led 1, navnlig da hvis det bliver staten, der kommer til at bære tabet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det forslag, som ministeren er kommet med, er en mærkelig sammenblanding af elementer. Det ser faktisk ud, som om forligspartierne har haft et eller andet fornuftigt forslag fra nogle embedsmænd, som vi normalt ser ved boligforslag; så er de begyndt at spille kort, og så er det et spørgsmål om, hvem der har fået stikkene hjem. Kristeligt folkeparti har fået lidt, CD har fået lidt, nå ja, så skal socialdemokratiet også have et par trumfer hjem, og så får man altså et forslag ud af det, som der hverken er hoved eller hale på, og som faktisk er direkte i modstrid med sig selv.

Om selve forslaget vil jeg sige, at fremskridtspartiet deler Kommunernes Landsforenings opfattelse, at hvis der skal ydes særlige

bidrag til de fredede ejendommers bevarelse, skal det dækkes af staten efter en eller anden behovsanalyse, og derfor kan vi ikke gå ind for den del af forslaget. Men jeg kunne godt tænke mig i forbindelse med det at spørge skatteministeren, om man har gjort sig nogle overvejelser i skatteministeriet om, hvad det egentlig vil betyde for alle de fredede ejendomme i storbyerne, som er udstykket og solgt som ejerlejligheder. Er det da socialdemokratiets og forligspartiernes opfattelse, at fordi man ikke giver dem standardfradrag, skal man nu kompensere lidt alligevel, og så giver man dem lidt nedslag i ejendomsskatterne, for det er jo en lempelse helt klart for dem? Grunden til, at de i sin tid blev udstykket på trods af ejerlejlighedsloven, var jo, at de var undtaget fra ejerlejlighedsloven, og den eneste måde, man kunne bevare dem på efter den status, de havde, var ved simpelt hen at udstykke dem i ejerlejligheder; så fik man bygningen bevaret, sådan som den skulle bevares.

Jeg ved ikke, om man har gjort sig nogen overvejelser her, om man overhovedet har tænkt på, at den slags bygninger findes. Ellers skulle man bare gå over på Christianshavn og tage sig et par ture op ad Overgaden oven Vandet og neden Vandet og rundt omkring i de store byer; så vil man finde ud af, at det er kolossalt mange ejendomme, det drejer sig om. Det er ikke, fordi jeg har noget imod at lempe, for vi kan godt kompensere for dem, fordi de ingen standardfradrag får, og det vil jeg gerne give dem så. Men jeg synes bare, ministeren skal være klar over, at det er konsekvensen, og det kunne da være meget rart for os andre at vide, om man har gjort sig det klart.

Dernæst vil jeg sige til ministeren, at det stykke, som drejer sig specielt om parcelhuse og rækkehuse tilhørende almennyttige boligselskaber, er jo egentlig det bedste bevis på det, jeg sagde under behandlingen af det første forslag, vi behandlede. For her siger ministeren jo oven i købet klart og uden omsvøb, hvad det er man vil. Her vil man simpelt hen begunstige lejerne, som bor i almennyttigt boligbyggeri, og jeg synes, det er festligt at læse bemærkningerne til forslaget, hvori ministeren giver begrundelsen for, at de omhandlede ejendomme som følge af gældende vurderingsprincip pr. kvadratmeter etageareal ansættes langt højere end ved etagebygge-

[Kirsten Jacobsen]

ri. Det lave byggeri er følgelig belastet med en tilsvarende højere grundbeskatning, og det gælder også for alt privat byggeri. Hvis man har privat udlejningsbyggeri i lav bebyggelse, er det højere beskattet, end hvis man har privat byggeri i etageejendomme, men dér laver man ikke nogen differentieret beskatning. Dér fjerner man oven i købet nu muligheden for fradrag for ejendomsskatter over en vis periode. Så det, ministeren sagde før om, at man skulle behandle alle borgere ens, gælder altså kun i ministerens egen mund. Det gælder i hvert fald ikke, når vi kommer hertil. Og jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, når det nu er meningen, at man ikke vil lade grundværdien belaste lejeren, om det så virkelig er ministerens mening, at socialdemokratiet kun tager hensyn til lejere, der bor i almennyttigt byggeri, ud fra sådan en rent almindelig socialdemokratisk holdning, eller om ikke ministeren finder, at lejere, som bor i almindeligt privat boligbyggeri, skulle have den samme beskyttelse, om ikke denne lempelse i givet fald, hvis den endelig skal gennemføres, skulle gennemføres for alle ejendomme, der var udlejet, for ellers kan jeg ikke se nogen rimelighed med den overhovedet.

Og når man så læser, at provenutabet ved det er 38 mill. kr., har man her igen et bevis på, at der er nogle andre mennesker i dette samfund, der må betale for, at de almennyttige boligselskaber skal have nogle større tilskud. Kan de ikke få dem på den ene måde, ja, så er de smarte nok, så finder de altid en eller anden anden bagvej, og de får dem alligevel. Det kan fremskridtspartiet ikke støtte.

Birthe Nielsen (SF):

Vi i socialistisk folkeparti synes, at man har rodet tingene vel meget sammen.

Jeg vil starte med det første, der går på, at man skal kompensere for det provenutab, der bliver for kommuner og amtskommuner, når de fredede bygninger og de historiske, kulturelle værdier fritages for at betale grundskyld. Vi er sådan set ikke i tvivl om, at vi godt vil bevare disse fredede bygninger, men vi synes, det er lidt ejendommeligt, at man kobler det sammen med denne begunstigelse rent skattemæssigt. Vi så hellere, at man gav direkte tilskud netop til bevarelse af disse bygninger, så man var sikker på, at de

gik målrettet til netop det, som jeg går ud fra egentlig var tænkt med de historiske, kulturelle værdier. Jeg er egentlig ikke så uenig i nogle af de ting, som fru Kirsten Jacobsen sagde om, at det måtte være mere rimeligt, at det var statstilskud; det kunne man jo tage over finansloven, og så kunne man være sikker på, at disse penge blev brugt netop til det, der skulle være formålet: at vedligeholde disse bygninger.

Når det er sagt, vil jeg da også sige, at vi fra socialistisk folkeparti er positivt indstillet over for en lempelse af grundskylden for parcelhuse og rækkehuse, som tilhører almennyttige boligselskaber og andelsboligforeninger. Vi synes, det er en rimelig måde at stille ejere og lejere lige på, at man laver denne lempelse over en 3-årig periode, og det vil vi se positivt på under udvalgsarbejdet.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig de tre elementer, som denne lov består af. For det første at lovsikre en fritagelse for grundskyld for ejendomme, der er fredet. Det mener vi er en fornuftig måde at yde den hjælp, som der jo i den ene eller anden form vil være behov for. Det drejer sig i alt om 3.100 ejendomme, og vi mener, det er rimeligt, at man ikke mere behøver foretage en vurdering heraf i kommunerne, som det hidtil har været tilfældet.

For det andet er vi overmåde godt tilfreds med, at regeringen med dette lovforslags § 1, nr. 2, indsætter en ny § 8 i loven, således at parcel- og rækkehusejendomme, der tilhører almennyttige boligselskaber, får en særbehandling i de år, det tager at afvikle ejendomsskattens fradragret.

Vi er glade for, at regeringen har taget sit lovforslag nr. L 139 tilbage. Vi påpegede som bekendt ved førstebehandlingen af dette lovforslag, at vi ikke fandt, at det var en god løsning, man havde valgt, at man ville lave om på principperne i vurderingsloven; vi mente fra vor side, at man hellere skulle gå til ondets rod, som er fradragretten. Dermed kan vi bevare det principielle i vurderingsloven, således at disse grunde bliver vurderet ud fra det, der er lovens hensigt.

Når vi er så tilfredse med det, vil vi godt gøre den ekstra bemærkning, at der nok alli-

[Aase Olesen]

gevel er behov for, ikke at forbedre vurderingsloven, men måske nok så meget vurderingspraksis på en række områder. Her tænker jeg specielt på den måde, man vurderer etageejendomme på. Det kan vi vende tilbage til, og jeg har også forstået på ministeren, at han er parat til i de kommende år at tage vurderingspraksis op til overvejelse.

Det tredje element, dækningsafgiften, hvor man laver et bundfradrag, kan vi gå ind for. Det må først og fremmest gavne de små og mindre firmaer, der for øjeblikket er hårdt trængt.

Mimi Jakobsen (CD):

Det foreliggende forslag indeholder jo, som flere ordførere har været inde på det, lidt for enhver smag, og det er da heller ikke noget under, at hr. Ivar Hansen betragtede det som et kompromisforslag, der var præget af, at der havde været mange kokke om maden. Det kunne jeg med den samme venlighed returnere til hr. Ivar Hansen – hvis han ellers var til stede – og sige, at det undrer mig ikke, at hr. Ivar Hansen genkender et sådant forslag, for han må virkelig have været ude for det før.

Jeg vil naturligvis sige, at centrum-demokraterne støtter forslaget med større eller mindre og svingende begejstring, men vi erkender klart i hvert fald ophavsretten til dækningsafgiften. Vi er blevet bakket op af mange andre, og vi har været meget glade for at få det igennem, ikke mindst, som fru Aase Olesen fremhævede det, af hensyn til de mindre virksomheder.

Spørgsmålet om de fredede bygninger er også vores kop te. Spørgsmålet om grundskatterne for de almenyttige ejendomme skal vi lade være med at kommentere, men i hvert fald er vi overvejende positive over for forslaget og vil gerne støtte det.

Wilhelm (VS):

Vi anser § 1, nr. 2, i dette rodede forslag for det væsentligste, det, der drejer sig om almennyttigt parcel- og rækkehusbyggeri; det går vi ind for.

Så er der det med de fredede ejendomme. Jeg synes, at problemet især er, at man ikke kan føle sig særlig overbevist om, at denne ekstra motivering til at påtage sig en bevaringsdeklaration – det følger jo af, at man

bliver fritaget for beskatning – i virkeligheden er nogen modydelse. Hvad hvis den ejer alligevel ikke er i stand til at bevare? Så er det meget godt, at han har fraskrevet sig adgangen til at kræve statsovertagelse af ejendommen, men hvis man faktisk ønsker den bevaret fra samfundets side, hvis den har kulturel værdi osv., så hænger man jo alligevel på den på en eller anden måde. Jeg synes, det i sin tidsprofil er en dårlig måde at støtte på, at man kunne gøre det mere selektivt, og at man måske, hvis det drejede sig om bevaringen af disse bygninger, alligevel var bedre stillet ved, at det offentlige trådte til, når det ikke længere kunne foregå inden for privat gebet. Nu får man i en periode en økonomisk fordel for den private ejer, og hvis det alligevel ikke er i hans interesse at bevare, så hænger man faktisk på den. Det vil vi godt have lidt nærmere undersøgt.

Det tredje element, med dækningsafgiften, er vi direkte imod. Jeg kunne forstå det og se en vis logik i det, hvis man sagde, at nu er tiden løbet fra 50 pct.s reglen, så nu laver vi et grundbeløb på 50.000 kr., og kun den del af forskelsafgiften, der overstiger dette grundbeløb, skal der svares dækningsafgift af, men at indføre det som en supplerende regel synes jeg er ulogisk.

Nu er enhver fornuftig begrundelse for 50 pct.s reglen bortfaldet. Dækningsafgiften må vel have haft det formål, at de udgifter, kommunen faktisk har haft ved at have en sådan erhvervsjendom, kontorejendom, liggende, hvor brugeren ofte ikke er skattepligtig i den kommune, dog i et vist omfang dækkes ind. Derfor har det sådan set altid været ulogisk at have en 50 pct.s regel. Den kunne måske være administrativt hensigtsmæssig, når man ikke havde andet, for at udelukke de allerlærmindste ismejerier, men når man nu laver en bundgrænse, synes vi, at det havde været oplagt at ophæve den anden regel.

I øvrigt vil disse tab på 12–13 mill. kr., det her drejer sig om, formodentlig være skævfordelt. Det er vel kommuner som Københavns kommune, der kommer til at bære hovedbyrden af det her, og det ved jeg ikke hvordan man har tænkt sig at kompensere. Jeg synes ikke, selv om vi er imod selve det at give tilskuddet på de 12–13 mill. kr., som jo er et rent erhvervstilskud, hvad forligspartierne også indrømmer, at det er nogen god måde at gøre det på. Jeg synes i hvert fald,

[Wilhelm]

at det skaber nogle problemer med den fordeling mellem kommunernes beskatningsgrundlag, afgiftsgrundlag, man hidtil har haft. Det vil vi da godt enten her eller under udvalgsbehandlingen høre ministerens svar på.

Flygaard (DR):

Ja, det er jo lidt af en blandet landhandel, man skal tage stilling til med det foreliggende lovforslag.

Spørgsmålet om lempelse for fredede ejendomme er vi for så vidt positivt indstillet over for, men vi synes nok, at den form for støtte, man har valgt, er uhensigtsmæssig. De betragtninger, en række tidligere ordførere har været inde på, at man faktisk burde konvertere det til en egentlig statsopgave, hvor man gav et tilskud på en sådan måde, at man var sikker på, at det virkelig kom til udtryk igennem en bygnings forbedring, en bygnings vedligeholdelse, synes vi er en langt bedre fremgangsmåde, og det vil vi i hvert fald gerne, om man kunne se på i udvalget.

Det andet er spørgsmålet om nedslag i den kommunale og amtskommunale grundskyld for de almennyttige boligselskaber. Ud fra den betragtning, at retsforbundet er tilhænger af, at man afvikler fradragsretten med det samme, er vi ikke tilhænger af det forslag, der her foreligger fra ministerens side.

For så vidt angår det tredje element i buketten, spørgsmålet om en dækningsafgift, noterede vi os, at det er et spørgsmål om at lempe beskatningen af forskelsværdier, og da forskelsværdier fortrinsvis er bygninger, må vi ud fra denne betragtning være positivt stemt over for denne del af forslaget.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Ministeren for skatter og afgifter på indenrigsministerens vegne.

Indenrigsministeren (Mogens Lykkesøft, fg.):

Jeg takker for den tilslutning, der har været.

Jeg skal sige til hr. Ivar Hansen, at det ikke er meningen at ændre vurderingsgrundlaget for det tæt-lave udlejningsbyggeri; det er netop forskellen mellem dette forslag og lovforslag nr. L 139, som vi har afstået fra at føre igennem her i folketingssalen, hvor der ikke er flertal for det. Her bevarer man så-

dan set vurderingslovens principper helt uændret, men laver en overgangsordning, hvor man giver en rabat også til den udlejede del af parcel- og rækkehusene i de 3 år, hvor afviklingen af rabatten for ejerboligerne skulle finde sted.

Fru Kirsten Jacobsen giver udtryk for, at alle borgere behandles ens, i hvert fald i enden af perioden, det bliver naturligvis ikke helt præcist, i overgangsårene, hvor der vil være forskellig skatterabat for forskellige ejere, alt efter hvor de ligger på skatteskalaen, men ens for lejere.

Så spørger fru Kirsten Jacobsen meget snedigt, hvorfor man ikke har taget private udlejningsejendomme med. Der vil jeg spørge fru Kirsten Jacobsen, om hun kan nævne mig nogen private udlejningsejendomme, som findes i regulerede områder. Hvis der findes nogen i uregulerede områder, er der den betænkelighed ved det, at man ikke på nogen som helst måde kan være sikker på, at nedsættelsen kommer de pågældende lejere til gode. Jeg tror nok, at vi taler om et tomt univers, men vi kan jo altid se, om vi kan finde nogen.

Med hensyn til de fredede bygninger – det er forligsstof, som hr. Bernhard Baunsgaard plejer at sige – kan man da godt argumentere for, at de penge måske med større effekt kunne være anvendt som tilskud til forskellige arbejder, men det er altså forligsstof.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil bare gerne svare på ministerens spørgsmål, at det kan jeg oplyse ministeren om.

Jeg har selv i 5 år administreret 125 rækkehuse og ved, at de fortsat er udlejet. De er beliggende i et reguleret område i Ålborg kommune. Jeg er helt sikker på, at det ikke er noget enestående eksempel. Jeg er helt sikker på, at jeg ikke er den eneste, der har administreret den slags udlejningsbyggeri, så derfor kan jeg svare bekræftende på ministerens spørgsmål: det findes i regulerede områder.

I de uregulerede områder synes jeg det var dejligt at ministeren nu gav mig ret i at ejendomsskatternes enten lempelse eller manglende fradragsret osv. ikke har influering på

[Kirsten Jacobsen]

lejens størrelse. Ministeren modsagde mig, da jeg sagde det under behandlingen af det første forslag.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg vil blot sige, at jeg synes, at en tidligere skatteminister havde et bedre udtryk for de her ting end hr. Bernhard Baunsgaards standardbemærkning. Det var, da hr. Anders Andersen i 1974 om en buket sagde: det er en pærevælling.

Hermed sluttede forhandlingerne.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Forsvarsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til civilforsvarslov. (Lovforslag nr. L 101).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdi af egen bolig m. v. i 1981). (Lovforslag nr. L 198).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 7. maj 1981, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.44
